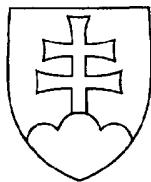

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

(19) SK

ÚRAD
PRIEMYSELNÉHO
VLASTNÍCTVA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

PATENTOVÝ SPIS

(11) Číslo dokumentu:

285683

(13) Druh dokumentu: **B6**

(51) Int. Cl. (2006):

A61K 31/337

A61P 9/00

A61P 19/00

A61P 35/00

C07D 305/00

- (21) Číslo prihlášky: **1056-2002**
(22) Dátum podania prihlášky: **15. 1. 2001**
(24) Dátum nadobudnutia účinkov patentu: **7. 6. 2007**
Vestník ÚPV SR č.: **6/2007**
(31) Číslo prioritnej prihlášky: **MI2000A000056**
(32) Dátum podania prioritnej prihlášky: **18. 1. 2000**
(33) Krajina alebo regionálna organizácia priority: **IT**
(40) Dátum zverejnenia prihlášky: **6. 11. 2002**
Vestník ÚPV SR č.: **11/2002**
(47) Dátum sprístupnenia patentu verejnosti: **17. 5. 2007**
(62) Číslo pôvodnej prihlášky v prípade vylúčenej prihlášky:
(86) Číslo podania medzinárodnej prihlášky podľa PCT: **PCT/EP01/00386**
(87) Číslo zverejnenia medzinárodnej prihlášky podľa PCT: **WO01/53282**

(73) Majiteľ: **INDENA S.P.A., Milano, IT;**

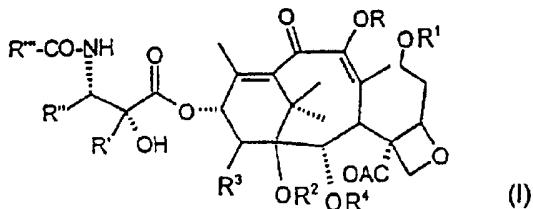
(72) Pôvodca: **Bombardelli Ezio, Milano, IT;**
Pontiroli Alessandro, Milano, IT;

(74) Zástupca: **Majlíngová Marta, Ing., Bratislava, SK;**

(54) Názov: **Polosyntetické taxány, farmaceutický prostriedok s ich obsahom a ich použitie**

(57) Anotácia:

Sú opisané zlúčeniny všeobecného vzorca (I), kde symboly majú význam uvedený v nárokoch, farmaceutický prostriedok s ich obsahom a ich použitie na výrobu lieku s protinádorovým, protiangiogenetickým a protiartrózovým účinkom.

Oblast' techniky

Predkladaný vynález sa vzťahuje na deriváty *seko*-bacatínu III.

Doterajší stav techniky

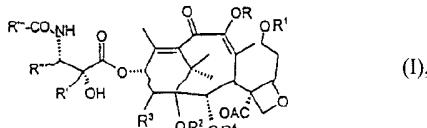
Diterpény s taxánovou kostrou, obzvlášť Paclitaxel a Docetaxel sa v súčasnosti používajú v medicíne na liečenie nádorov rôzneho pôvodu.

Ale v súčasnosti dostupné taxánové deriváty majú značné vedľajšie účinky a taktiež rýchlo vyvolajú odolnosť, obdobne ako aj iné protinádorové lieky.

Predkladaný vynález sa vzťahuje na deriváty *seko*-bacatínu III, ktoré sú opísané v dokumente US 5 756 776, a sú charakterizované biodostupnosťou orálnou cestou, zníženou toxicitou a extrémne vysokým protiangiogenetickým účinkom.

Podstata vynálezu

Podstatou vynálezu sú polosyntetické taxány všeobecného vzorca (I)

kde

R a R¹, ktoré môžu byť rovnaké alebo rozdielne, sú vodík, C₁₋₁₈-acylová skupina, substituovaná alebo nesubstituovaná aroylová skupina alebo -CONR⁶R⁷ skupina, v ktorej R⁶ a R⁷, ktoré môžu byť rovnaké alebo rozdielne, sú C₁₋₄-alkylová, benzyllová alebo fenylová skupina;

R² je vodík alebo s R³ tvorí karbonátový alebo tiokarbonátový zvyšok;

R³ je vodík alebo -OR⁵ skupina, v ktorej R⁵ je vodík alebo s R² tvorí karbonátový alebo tiokarbonátový zvyšok;

R⁴ je benzoylová skupina, ktorá môže byť substituovaná v *meta*- polohe, alebo hetarylová skupina;

R⁵ je vodík alebo C₁₋₄-alkyl;

R⁶ je C₁₋₄-alkyl, C₂₋₆-alkenyl, fenyl alebo hetaryl;

R⁷ je C₁₋₄-alkylová, C₁₋₁₈-acylová, fenylová alebo *terc*-butoxyskupina,

s výhradou, že R a R¹ nemôžu byť obidva vodík.

C₁₋₁₈-acylová skupina je výhodne formylová, acetyllová, n-propanoylová, n-hexanoylová skupina.

Aroylovou skupinou, ktorá môže byť substituovaná, je výhodne benzoylová skupina, ktorá môže byť substituovaná jedným alebo tromi substituentmi, vybranými zo skupiny, pozostávajúcej z halogénových atómov alebo C₁₋₄-alkylovej, C₁₋₄-alkoxylovej, C₁₋₄-halogénalkylovej, C₁₋₄-halogénalkoxylovej, kyanoskupiny, nitroskupiny.

Meta-substituovanou benzoylovou skupinou je výhodne 3-halogén-benzyllová alebo 3-metoxy-benzoylová skupina.

Hetarylovou skupinou je výhodne 5- alebo 6-členná heteroarylová skupina s jedným alebo dvomi atómami kyslíka, dusíka alebo síry v kruhu a substituovaná s karbonylovou skupinou, napríklad akou je 2- alebo 3-tienoyl, nikotinoyl, 2- alebo 3-furoyl.

Arylom je výhodne fenyl a hetarylom je výhodne 2- alebo 3-furyl, 2- alebo 3-tienyl, 2-, 3- alebo 4-pyridyl.

Výhodnou skupinou zlúčenína všeobecného vzorca (I) je tá, v ktorej:

R a R¹ sú rovnaké a sú C₁₋₁₈-acylová skupina, substituovaná alebo nesubstituovaná určená benzoylová skupina, alebo CONR⁶R⁷ skupina, výhodnejšie R a R¹ sú acetyl alebo 3,4,5-trimethoxy-benzoyl;

R² je vodík;

R³ je vodík;

R⁴ je benzoyl;

R⁵ je vodík alebo methyl;

R⁶ je C₁₋₄-alkyl alebo C₂₋₆-alkenyl, výhodnejšie izobutyl alebo izobutenyl;

R⁷ je *terc*-butoxyskupina.

Dalšou skupinou výhodných zlúčenína je tá, v ktorej R je vodík a R¹ je acetyl, aroylová alebo CONR⁶R⁷ skupina, určená skôr, R² a R³ sú vodík, R⁴ je benzoyl, R⁵ je vodík alebo methyl, R⁶ je C₁₋₄-alkyl alebo C₂₋₆-alkenyl a R⁷ je *terc*-butoxy.

Esterifikácia hydroxylov na uhlíku v polohe 7 a 9 spôsobí v porovnaní so známymi zlúčeninami zvýšenie cytotoxickejho účinku na odolných bunkových liniach, a taktiež zlepšenie absorpciu orálnej cestou. Zlúčeniny podľa predkladaného vynálezu sú menej silné vo väzbe s tubulínom ako Paclitaxel, bránky ako referenčný liek, pri udržaní porovnatelnej cytotoxicity na citlivú rakovinovú liniu. Tieto zlúčeniny sa líšia od zlúčenína z doterajšieho stavu techniky predovšetkým v protangiogenetickom účinku. Tabuľka prezentuje *in vivo* účinky niektorých derivátov C-*seko*-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bisacetyl-baccatínu III a C-*seko*-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bisacetyl-1,14-karbonát-baccatínu III s rovnakým izo-serínovým reťazcom.

Protiangiogenetický účinok sa určoval prostredníctvom Matrigelovho testu, v ktorom sa angiogenéza vyvolá prostredníctvom FGF-2 (150 mg/peleta) adsorbovaného na Matrigelovej pelete (12,5 mg/ml, 0,5 ml) injektovaného subkutáne do C57BL6N myší.

Testovaná zlúčenina sa podávala denne orálnou cestou alebo každý druhý deň intraperitoneálnej cestou, pri uvedenej koncentrácií. Po siedmich dňoch sa angiogenetická odpoved' hodnotila meraním hemoglobínového obsahu v peletách, podľa spôsobu podľa Drabkina.

Tabuľka - *In vivo* protangiogenetický účinok zlúčenína z príkladu 2

Zlúčenina	Hemoglobin g/dl	%
Kontrola	0,01 ± 0,001	-
FGF-2	0,03 ± 0,001	+ 300
Priklad 2		
90 mg/kg i. p.	0,015 ± 0,001	- 50
150 mg/kg p. o.	0,009 ± 0,001	- 70
Priklad 7		
50 mg/kg i. p.	0,014	- 40
100 mg/kg p. o.	0,009	- 70

Zlúčeniny podľa predkladaného vynálezu sa pripravili reakciou C-*seko*-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-hydroxybaccatínu III, opísanej v dokumente US 5 756 776 s reaktivným derivátom karboxylovej kyseliny (chlorid alebo anhydrid), podľa známych acylačných metód.

C7 a C9 diestery sa môžu pripraviť s použitím minimálne dvoch ekvivalentov reaktivného derivátu. Zavedenie karbamátových skupín sa vykoná použitím bežných postupov, napríklad reakciou s fosfénom a amínom všeobecného vzorca R⁶R⁷NH.

Výsledné zlúčeniny sa potom nechajú podľa známych postupov zreagovať s derivátom izoserínu, obyčajne s oxazolidínovým derivátom, ktorý pôsobením kyseliny za miernych podmienok poskytuje zlúčeniny všeobecného vzorca (I).

Zlúčeniny podľa predkladaného vynálezu sú charakterizované nízkou celkovou toxicitou: pri dávkach, účinných v inhibícii rastu nádoru nespôsobujú ani úbytok hmotnosti a ani badateľnú neurotoxicitu; v obnažených myšiach s transplantovanými ľudskými nádorovými bunkami, dávka Paclitaxelu, použitého ako referenčný liek, poskytuje taký istý protinádorový účinok, ale taktiež spôsobuje chvenie a úbytok hmotnosti až do 20 %.

Zlúčeniny podľa predkladaného vynálezu môžu byť, vďaka svojej vysokej rozpustnosti, upravené do injektovateľných prípravkov.

Zlúčeniny všeobecného vzorca (I) môžu byť taktiež upravené do formy prípravkov na orálne podanie (kapsuly alebo tablety).

Vďaka svojej nízkej toxicite môžu byť zlúčeniny všeobecného vzorca (I) podávané intravenózne v dávkach do 600 mg/m² a orálne v dávkach do 1000 mg/m². Pri liečbe reumatickej artridity sa dávky môžu znižiť na 50 mg/m².

Nasledujúce príklady d'alej objasňujú vynález bez toho, aby obmedzovali jeho rozsah.

Príklady uskutočnenia vynálezu

Príklad 1

Príprava C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III

K roztoku 300 mg 10-dehydro-10-deacetyl-baccatínu III v 5 ml metanolu sa pridal 1 ekvivalent CeCl₃·3H₂O a reakčná zmes sa miešala 10 minút. Po jeho úplnom rozpustení sa v malých množstvách pridalo 80 mg NaBH₄. Po 10-tich minútach sa na roztok nechalo pôsobiť rovnakým objemom vodného roztoku NH₄Cl a extraholovalo sa s CH₂Cl₂. Chlórované rozpúšťadlo sa odstránilo, zvyšok sa prenesol do 1 ml pyridínu, v priebehu 1 hodiny sa ochladil na 0 °C, potom sa zriedil 10 ml vody a extraholoval sa späť s CH₂Cl₂. Chlórované rozpúšťadlo sa oddestilovalo vo vákuu a zvyšok sa podrobil chromatografii na silikagéli, eluovaný zmesou n-hexán/etylacetát, čím sa získalo 260 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III (m/z 630).

Príklad 2

Príprava 13-[(2R,3S)-3-izobutyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III

630 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III sa rozpustilo v 5 ml toluénu a k nemu sa pridalo 335 mg dicyklohexylkarbodiimidu (DCC), 500 mg kyseliny (4S,5R)-N-boc-2-(2,4-dimetoxyfenyl)-4-izobutyl-5-oxalidín-karboxylovej a 20 mg 4-dimethylaminopyridínu. Roztok sa ohrieval pri teplote 60 °C 24 hodín a potom sa naň nechalo pôsobiť etylacetátom a nasýteným roztokom NaHCO₃. Organická fáza sa vysušila a prefiltrovala cez silikagél, aby sa odstránila močovina. Rozpúšťadlo sa vo vákuu odparilo do sucha a zvyšok sa prenesol do zmesi metanol/kyselina chlorovodíková, pričom sa teplota 0 °C udržiava 1 hodinu. Roztok sa zneutralizoval na pH 5, potom sa zriedil vodom a požadovaná zlúčenina sa potom extraholovala späť s CH₂Cl₂. Rozpúšťadlo sa odparilo, čím sa získalo 700 mg 13-[(2R,3S)-3-izobutyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III.

Príklad 3

Príprava 13-[(2R,3S)-3-fenyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III

630 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III sa rozpustilo v 5 ml toluénu a k nemu sa pridalo 335 mg (DCC), 525 mg kyseliny (4S,5R)-N-boc-2-(2,4-dimetoxyfenyl)-4-izobutyl-5-oxalidín-karboxylovej a 20 mg 4-dimethylaminopyridínu. Roztok sa ohrieval pri teplote 60 °C 24 hodín a potom sa naň nechalo pôsobiť etylacetátom a nasýteným roztokom NaHCO₃. Organická fáza sa vysušila a prefiltrovala cez silikagél, aby sa odstránila močovina. Rozpúšťadlo sa vo vákuu odparilo do sucha a zvyšok sa prenesol do zmesi metanol/kyselina chlorovodíková, pričom sa teplota 0 °C udržiava 1 hodinu. Roztok sa zneutralizoval na pH 5, potom sa rozriedil vodom a požadovaná zlúčenina sa potom extraholovala späť s CH₂Cl₂. Rozpúšťadlo sa odparilo, čím sa získalo 700 mg 13-[(2R,3S)-3-fenyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III, ktorý sa kryštalizoval z etylacetátu, čo poskytlo 645 mg čistej zlúčeniny.

Príklad 4

Príprava C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-trimetoxybenzoyl-baccatínu III

K roztoku 546 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-baccatínu III v 3 ml pyridínu sa v malých množstvách pridalo 575 mg trimetoxybenzoylchloridu. Po 3 hodinách sa roztok vlial do 30 ml vody a extraholoval sa CH₂Cl₂; organická fáza sa premývala kyslinami dovtedy, kým sa pyridín úplne neodstránil. Rozpúšťadlo sa odparilo, čím sa získalo 950 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-trimetoxybenzoyl-baccatínu III (m/z 936).

Príklad 5

Príprava 13-[(2R,3S)-3-fenyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-trimetoxybenzoyl-baccatínu III

930 mg 13-[(2R,3S)-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-trimetoxybenzoyl-baccatínu III sa rozpustilo v 15 ml toluénu a k nemu sa pridalo 335 mg (DCC), 525 mg kyseliny (4S,5R)-N-boc-2-(2,4-dimetoxyfenyl)-4-izobutyl-5-oxalidín-karboxylovej a 20 mg 4-dimethylaminopyridínu. Roztok sa ohrieval pri teplote 60 °C 24 hodín a potom sa naň nechalo pôsobiť etylacetátom a nasýteným roztokom NaHCO₃. Organická fáza sa vysušila a prefiltrovala cez silikagél, aby sa odstránila močovina. Rozpúšťadlo sa vo vákuu odparilo do sucha a zvyšok sa prenesol do zmesi metanol/kyselina chlorovodíková, pričom sa teplota 0 °C udržiava 1 hodinu. Roztok sa zneutralizoval na pH 5, potom sa rozriedil vodom a požadovaná zlúčenina sa potom extraholovala späť s CH₂Cl₂. Rozpúšťadlo sa odparilo, čím sa získalo 940 mg 13-[(2R,3S)-3-izobutyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-trimetoxybenzoyl-baccatínu III, ktorý sa kryštalizoval z etylacetátu, čo poskytlo 878 mg čistej zlúčeniny.

Príklad 6

Príprava C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatínu III-1,14-karbonátu

1 g 10-deacetyl-14β-hydroxybaccatínu III, pripraveného podľa postupu opisaného v US 5,698,712, sa rozpustilo v metanole a nechalo sa naň pôsobiť 5 g Cu(OAc)₂, a reakčná zmes sa miešala 120 hodín. Sol' sa prefiltrovala, rozpúšťadlo sa odstránilo a zvyšok sa podrobil chromatografii na silikagélovom stĺpci, eluovalo sa zmesou hexán/etylacetát 6:4, čím sa získalo 0,9 g 1,14-karbonátu 10-dehydro-10-deacetyl-14β-hydroxybaccatínu III (M⁺ 568). 300 mg tejto zlúčeniny sa rozpustilo v metanole a nechalo sa naň pôsobiť jedným ekvivalentom CeCl₃·3H₂O a reakčná zmes sa

miešala 10 minút. Po jeho úplnom rozpustení sa v malých množstvách pridalo 80 mg NaBH₄. Po 10-tich minútach sa na roztok nechalo pôsobiť rovnakým objemom vodného roztoku NH₄Cl a extrahovalo sa CH₂Cl₂. Chlórované rozpúšťadlo sa odstránilo, zvyšok sa preniesol do 1 ml pyridínu, v priebehu 1 hodiny sa ochladil na 0 °C, potom sa za stáleho miešania pridalo 150 mg acetanhydridu. Roztok sa nechal stáť 2 hodiny pri teplote 0 °C, potom sa rozdielil s 10 ml vody a extrahoval sa späť s CH₂Cl₂. Chlórované rozpúšťadlo sa oddestilovalo vo vákuu a zvyšok sa podrobil chromatografii na silikagéli, eluovaný so zmesou n-hekán/etylacetát, čím sa získalo 250 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatín III-1,14-karbonátu (m/z 658).

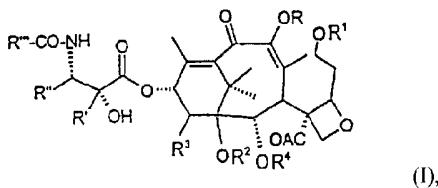
Priklad 7

Príprava 13-[(2R,3S)-3-izobutyl-2-hydroxy-3-terc-butoxykarbonyl-amino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatín III-1,14-karbonátu

So 600 mg C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatín III-1,14-karbonátu sa zaobchádzalo tak, ako je opísané v príklade 2, čím sa získalo 680 mg zlúčeniny uvedenej v nadpise.

PATENTOVÉ NÁROKY

1. Polosyntetické taxány všeobecného vzorca (I)

kde

R a R¹, ktoré môžu byť rovnaké alebo rozdielne, sú vodík, C₁₋₁₈-acylová skupina, benzoylová skupina, ktorá môže byť substituovaná jedným alebo tromi substituentmi, vybranými zo skupiny, pozostávajúcej z halogénových atómov alebo C₁₋₄-alkylovej, C₁₋₄-alkoxylovej, C₁₋₄-halogénalkylovej, C₁₋₄-halogénalkoxylovej, kyanoskupiny, nitroskupiny, alebo -CONR⁶R⁷ skupina, v ktorej R⁶ a R⁷, ktoré môžu byť rovnaké alebo rozdielne, sú C₁₋₄-alkylová, benzoylová alebo fenylová skupina;

R² je vodík alebo s R³ tvorí karbonátový alebo tiokarbonátový zvyšok;

R³ je vodík alebo -OR⁵ skupina, v ktorej R⁵ je vodík alebo s R² tvorí karbonátový alebo tiokarbonátový zvyšok;

R⁴ je benzoylová skupina, ktorá môže byť substituovaná v meta- polohe, alebo 5- alebo 6-členná heteroarylová skupina s jedným alebo dvomi atómmi kyslíka, dusíka alebo síry v kruhu a substituovaná s karbonylovou skupinou;

R¹ je vodík alebo C₁₋₄-alkyl;

R⁶ je C₁₋₄-alkyl, C₂₋₆-alkenyl, fenyl, 2- alebo 3-furyl, 2- alebo 3-tienyl, 2-, 3- alebo 4-pyridyl;

R⁷ je C₁₋₄-alkylová, C₁₋₁₈-acylová, fenylová alebo *terc*-butoxyskupina,

s výhradou, že R a R¹ nemôžu byť obidva vodík.

2. Polosyntetické taxány všeobecného vzorca (I) podľa nároku 1, kde

R a R¹ sú rovnaké a sú C₁₋₁₈-acylová skupina, substituovaná alebo nesubstituovaná benzoylová skupina, určenou v nároku 1, alebo CONR⁶R⁷ skupina, výhodnejšie R a R¹ sú acetyl alebo 3,4,5-trimetoxybenzoyl;

R² je vodík;

R³ je vodík;

R⁴ je benzoyl;

R¹ je vodík alebo metyl;

R⁶ je C₁₋₄-alkyl alebo C₂₋₆-alkenyl, výhodnejšie izobutyl alebo izobuteny;

R⁷ je *terc*-butoxyskupina.

3. Polosyntetické taxány všeobecného vzorca (I) podľa nároku 1, kde

R je vodík a R¹ je acylová, aroylová alebo CONR⁶R⁷ skupina, určená v nároku 1, R² a R³ sú vodík, R⁴ je benzoyl, R¹ je vodík alebo metyl, R⁶ je C₁₋₄-alkyl alebo C₂₋₆-alkenyl a R⁷ je *terc*-butoxy.

4. Polosyntetické taxány všeobecného vzorca (I) podľa nároku 1, vybrané zo skupiny zahrnujúcej:

13-[(2R,3S)-3-izobutyl-2-hydroxy-3-*terc*-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatín III;

13-[(2R,3S)-3-fenyl-2-hydroxy-3-*terc*-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatín III;

13-[(2R,3S)-3-fenyl-2-hydroxy-3-*terc*-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-trimetoxybenzoyl-baccatín III;

13-[(2R,3S)-3-izobutyl-2-hydroxy-3-*terc*-butoxykarbonylamino-propanoyl]-C-seko-10-dehydro-10-deacetyl-7,9-bis-acetyl-baccatín III-1,14-karbonát.

5. Farmaceutický prostriedok, **vyznačujúci** sa tým, že obsahuje ako účinnú zložku polosyntetický taxán podľa nároku 1 až 4 v zmesi s vhodným nosičom.

6. Použitie polosyntetických taxánov podľa nároku 1 až 4 na výrobu lieku s protinádorovým, protiangiogenetickým a protiartrózovým účinkom.

Koniec dokumentu